

Veien for dem, der naturligen ere henviste til at bruge det, man kalder Kunstsmør. Det Samme maa jeg tilstaa er ogsaa indenfor visse Grændser Tilfældet med forskjellige Bestemmelser i § 2. Jeg tror, det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Rosen), der i Gaar udtalte, at han fandt ikke, det var rigtigt, man forbød Forhandlingen af Kunstsmør i Lokaler, hvor der ogsaa handles med andet Smør. Jeg kan ikke Andet end slutte mig dertil. Det Naturlige er, at dette Næringsmiddel ligesom alle andre Næringsmidler forhandles paa saadanne Steder — en detail, thi det er derom jeg taler — hvor andre Næringsmidler, og altsaa ogsaa Smør, forhandles, for at de, der skulle bruge dette Kunstsmør, heller ikke i denne Henseende skulle generes ved, at de maatte skulle gaa en lang Vej efter det, som Tilfældet ofte vilde være, hvis de f. Ex. kun kunde faae det paa ganske enkelte Steder i den store By Kjøbenhavn. Der vilde derved stables dem Bønselighed for at faae dette Næringsmiddel, som de ere henviste til at benytte, fordi de ikke have Raad til at kjøbe det naturlige Smør. Jeg slutter mig i saa Henseende til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, men jeg forstaar jo meget godt, hvorfor man har taget denne Bestemmelse, og hvad Hensigten dermed er. Derimod forstaar jeg mindre, naar det i det Følgende ogsaa er paabudt — jeg taler om Detailhandelen, thi for en gross Handels Bedkommende er jeg enig i, at det kan være berettiget — at Kunstsmør maa ikke udsælges til Kjøberne uden i en Emballage, hvor det er betegnet som Kunstsmør. Hvorfor maa den fattige Kone, som skal kjøbe $\frac{1}{2}$ Pund Kunstsmør ikke have sin Kop eller sin Tallerken med sig og faae det derpaa? Det indser jeg aldeles ikke, at der er nogen virkelig Grund til. Jeg tror, at det, som aabenbart er Hovedformaalet med dette Lovforslag, er at gjøre Alt, hvad vi kunne, for at give Kjøberne paa det engeste Marked Sikkerhed for, at der her fra Danmark, saa vidt vi kunne sørge derved, ikke udsøres Kunstsmør under Navn af naturligt Smør. Jeg tror, at en Foranstaltning, som kun har dette Niemed i Sigte, og som ikke virker videre, er fuldstændig berettiget. I den Henseende vil jeg være med til det Yderste. Jeg tror ogsaa, at alle saadanne Indskrænkninger, som kun gaa ud paa at forhindre, at der bliver budt Forbrugerne Kunstsmør under Navn af Smør, ere rigtige. Forbrugerne bør her, ligesom paa mange andre Omraader, saavidt det staar i Statens Magt, sikkes mod at blive bedragne, men Alt, hvad der gaar ud paa, og hvis væsentligste Virkning kun

vil være at genere Detailhandelen med Kunstsmør og lægge de Forbrugere, der ere henviste til at kjøbe Kunstsmør, Hindringer og Bønseligheder i Veien, tror jeg, man fornøstigtvis maa være imod. Jeg tror ikke, man i saa Henseende tør forholde sig anderledes, end man forholder sig i mange andre Tilfælde. Hvad er det her er Tale om? Det er slet ikke Andet end om et Produkt og et Surrogat for dette Produkt, og det er det samme Forhold, som finder Sted med Henhyn til mange andre Varer, navnlig blandt Levnetsmidlerne f. Ex. Kaffe, men ogsaa ved mange andre Ting f. Ex. Sølvtøi overfor Blet. Derved er ganske vist alle saadanne Foranstaltninger fuldstændig i sin Orden, som forhindre, at Bedragerier finde Sted, saa at det mindre gode Produkt bliver solgt til en godtroende Forbruger for det bedre, og han derved bliver bedraget, men at forhindre den, der vil have Surrogatet, fra at faae det eller lægge den, der vil sælge det, Hindringer i Veien er ikke berettiget, medmindre Surrogatet maa siges at være farligt i en eller anden Henseende; thi det er noget helt Andet. Naar det er Tilfældet, bør det forbydes, saa er det ikke nok, at man lægger det Hindringer og Bønseligheder i Veien. Jeg vil haabe, at dette Lovforslag paa sin videre Vandring maa faae saadanne Endringer, at det Formaal, som ganske vist er Hovedformaalet for det, og som jeg anser for berettiget, virkelig gennem det maa faae et saadant Udtryk, at vi kunne faae Noget ud af Sagen. — Jeg maa maatte benytte Leiligheden, da jeg netop nævnte, at det, der gjælder for dette Lovforslag, gjælder overfor mangfoldige andre Forhold og navnlig ogsaa overfor andre Levnetsmidler, til en Gang at henstille, om det ikke var paa Tide at faae den Lov frem og forhandlet, som handler om i det Hele at træffe Foranstaltninger mod Forsælsning af Levnetsmidler. I det jeg henstiller dette haade til den høitærede Minister og til Forsamlingen, skal jeg tillade mig at slutte disse enkelte Bemærkninger.

Formanden (Berg): Inden jeg giver Ordet til den næste Taler, skal jeg oplyse det høie Thing om, at der endnu er indtegnet 12 Medlemmer af Thinget som Talere. Flere af dem have imidlertid tidligere havt Ordet, saa jeg antager ikke, at Tiden behøver at beregnes efter Antallet af de indregnede Talere. — Det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds har Ordet.

Med: Efter de Oplysninger, som vi nu fik af den høitærede Formand, skal jeg